

8. Коваленко О. В., Лисенко Г. П. Втрати продовольства як індикатор збалансованості інноваційних процесів у продовольчому ланцюгу. *Економіка АПК*. 2020. № 3. С. 72-80.

9. Про основи продовольчої безпеки України : проект Закону України від 08.04.2011 № 8370.

10. Енциклопедія сучасної України. URL: https://esu.com.ua/search_articles.php?id=42602 (дата звернення: 17.05.2022).

11. FAO. 2018. *The State of Food and Agriculture 2018. Migration, agriculture and rural development*. Rome. Licence: CC BY-NC-SA 3.0 IGO. <https://www.fao.org/publications/card/en/c/I9549EN>

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ: УДОСКОНАЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК

Флакей Марина Геннадіївна

здобувач вищої освіти факультету менеджмент

Миколаївський національний аграрний університет

Постановка проблеми. Питання державного управління, пошуку удосконалення і питання підвищення розвитку постійно досліджуються як зарубіжними, так і вітчизняними ученими. Актуальність питання вдосконалення та розвитку державного управління зберігає своє значення, виступаючи потребою проведення в даний час комплексного аналізу накопичених за роки реформування нагальних проблем у даній сфері та вироблення науково обґрунтованих підходів щодо вдосконалення нормативного правового регулювання та методичного забезпечення.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питання державного управління та його модернізацію такі науковці, як А. Авер'янов, Н. Г. Атаманчук, В. Бакуменко, В. Малиновський, Ю. Ковбасюк, К. Ващенко, Н. Нижник, С. Стеценко, Ю. Сурмін, В. Загуменник, В. Проценко та ін. Правова

основа організації державного управління досліджувалася вченими Н. Александровим, Ю. Битяком, Т. Коломоєць, Ю. Ковбасюком, Ю. Сурміним та іншими.

Мета: дослідити та проаналізувати особливості удосконалення та розвитку державного управління.

Завдання дослідження: 1. здійснити теоретичний аналіз системи державного управління; 2. проаналізувати особливості удосконалення та розвитку державного управління.

Виклад основного матеріалу. Державне управління є видом діяльності держави, здійсненням управлінського організуючого впливу шляхом використання повноважень виконавчої влади через організацію виконання законів, здійснення управлінських функцій з метою комплексного соціально-економічного та культурного розвитку держави, її окремих територій, а також забезпечення реалізації державної політики у відповідних сферах суспільного життя, створення умов для реалізації громадянами їх прав і свобод [3].

Вже у XXI столітті в Україні було зроблено чимало зусиль щодо підвищення якості державного управління, в тому числі і в ході проведення адміністративної та бюджетної реформ, реформування державної служби, місцевого самоврядування, а також в рамках розробки та реалізації заходів по боротьбі з корупцією. В результаті був розроблений та прийнятий цілий ряд законодавчих актів, які формують нові інструменти, механізми, процедури і технології державного управління або встановлюють завдання по їх розробці, прийняттю і впровадженню, визначають вимоги до них [2].

Центральними напрямками вдосконалення системи державного управління, за якими ведеться систематична робота, залишаються: 1) зниження надлишкового державного регулювання; 2) підвищення якості державних послуг; 3) підвищення ефективності органів влади; 4) підвищення інформаційної відкритості та забезпеченості.

В Основних напрямках діяльності Уряду України на підвищення якості державного управління розглядається напрями діяльності Уряду в цілому, і як

одна з двох умов ефективного запуску нової моделі економічного зростання. Зокрема, Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21 липня 2021 р. було схвалено нову Стратегію реформування державного управління України на 2022 – 2025 роки, розроблену у тісній співпраці з експертами Програми підтримки вдосконалення врядування та менеджменту (SIGMA), Європейської Комісії та громадянського суспільства [6]. Основна мета Стратегії – побудова в Україні спроможної сервісної та цифрової держави, яка забезпечуватиме захист інтересів громадян на основі європейських стандартів та досвіду, а також продовження формування ефективної системи державного управління, яка допоможе удосконалити реалізовувати цілісну державну політику, спрямовану на суспільний сталий розвиток та адекватне реагування на внутрішні і зовнішні виклики [5] [6].

Україні необхідна система державного управління європейського класу, щоб країна змогла витримати міжнародну конкуренцію у світовій економіці, створити привабливий простір для українського капіталу та українських інвесторів, залучити значні суми прямих іноземних інвестицій, а також створити сприятливі умови для розвитку сектора малих та середніх підприємств, що є двигуном економічного зростання, про що свідчить досвід ряду інших держав [1].

Отже, ефективність державного управління забезпечується:

- реальною цілісністю систем державного управління, єдністю всіх задіяних суб'єктів керування державою;
- правовою стабільністю та досить високою правовою культурою;
- високою дієздатністю державної влади на всіх рівнях, а також місцевого самоврядування.

Висновки. Таким чином, підсумовуючи аналітичну складову, наведемо декілька груп загальносистемних факторів ефективності державного управління та державної політики:

1. Підтримка базових цінностей, стратегічних цілей держави, легітимних концепцій та моделей розвитку суспільної системи, політичний курс;

2. Організація системи державної влади й управління та її функціонування як єдиного організму в єдиному політичному та правовому просторі;
3. Моніторинг стану державного апарату, його пріоритетних форм, методи та стилів керуючої діяльності; забезпечення та дотримання професіоналізму, рівню довіри населення до влади та участі в управлінні державою;
4. Забезпечення економічної, політичної, соціальної стабільності суспільства [2].

Список використаних джерел

1. Авер'янов В.Б. Державне управління в Україні: навч. посіб.; За заг. ред. В.Б. Авер'янова. Київ, 1998. 432 с.
2. Войтович Р.В. Модернізація державного управління в умовах глобальної інтеграції. Вісник Національної академії державного управління при Президентіві України. 2013. № 2. С. 14-23. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadu_2013_2_4.
3. Державне управління: підручник: у 2 т.; ред. кол.: Ю.В. Ковбасюк (голова), К.О. Ващенко (заст. голови), Ю.П. Сурмін (заст. голови). Нац. акад. держ. упр. при Президентіві України. Київ; Дніпропетровськ: НАДУ, 2012. Т. 1. 564 с.
4. Загуменник В.І., Проценко В.В. Державне управління та виконавча влада в Україні: навч. посіб.; ред.: О.Д. Крупчан. Київ: Поліграфіст, 2015. 295 с.
5. Стратегія реформування державного управління на 2016 – 2020 роки, схвалена Розпорядженням Кабінету Міністрів України «Деякі питання реформування державного управління» від 24 червня 2016 р. № 474-р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/474-2016-p>.
6. Урядовий портал. Уряд схвалив Стратегію реформування державного управління України до 2025 року. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/uryad-zatverdiv-strategiyu-reformuvannya-derzhavnogo-upravlinnya-ukrayini-do-2025-roku>.